సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 28-10-04, నర్సాపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతుడు తన శరీరాన్ని ఎలా చూసుకొంటాడో భక్తుల శరీరాలను కూడా అలాగే చూసుకొంటాడు. అది మనం బాబా జీవితంలో చూస్తాము. బాబాగారు ఒకోరోజున పదిసార్లు కూడా బిక్ష చేసేవారు అదంతా ఆయనకోసం కాదు, భక్తులకోసం. ఒక మనిషికి ఎంత ఆప్యాయంగా పెట్టేవారో ఆయన దగ్గర ఉన్న జంతువులకు కూడా అంతే ఆప్యాయంగా పెట్టేవారు. భక్తులు ఎవరైనా చనిపోతే స్మశానానికి కూడా వెళ్ళేవారు, బంధువులు ఏడ్చినట్లు ఆయన కూడా ఏడ్చేవారు. భక్తులమీద ఆయనకు ఉన్న ప్రేమ అట్టిది. మనదేశంలో ఆత్మజ్ఞానం పొందినవారు చాలామంది ఉన్నారు. కాని భక్తుల మీద అపారమైన కరుణ, హద్దులులేని ప్రేమ, భక్తులకోసమే జీవించటం వలన ఆయన పాపులర్ సెయింట్ అయ్యారు. రమణమహర్షిగారు ఎలా అరుణాచలం విడిచిపెట్టి ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదో అలాగే బాబాగారు కూడా షిరిడీ విడిచిపెట్టి వెళ్ళలేదు. బాబాగారు ఎక్కడ పుట్టారో, ఏ మతమో, ఏ కులమో ఎవరికీ తెలియదు. కాని ఎప్పుడైనా ఎవరైనా మీ మతం ఏమిటని అడిగితే కబీరుమతం అనేవారు. ఆయనకు కబీర్ అంటే ఇష్టం. బాబా షిరిడీకి రావటమే ఆస్థలం యొక్క పుణ్యం. షిరిడీ సహజంగా పుణ్యక్షేత్రంకాదు. బాబాగారు రావటంవలన షిరిడీ పుణ్యక్షేత్రం అయ్యింది. బాబా ఒక అడవిలో ఉండేవారు. ఆయనకు భయం ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. ఎవడైతే నిరంతరం ముక్తిస్థితిలో ఉంటాడో వాడే భయరహితుడు అవ్వగలడు. సాయి అంటే సర్వానికి అతీతుడని రామకృష్ణ పరమహంస చెప్పారు. బాబాగారుచాలాకాలం వేపచెట్టుకింద కూర్చునేవారు. దానిని గురుస్థానం అనిపిలుస్తారు. ఎంత చలిగాలి వేసినా ఏమీ కప్పకొనేవారు కాదు. ఎంతవేడిగా ఉన్నా వేపచెట్టుని వదలి వెళ్ళటానికి ప్రయత్నం చేయలేదు. చలిని, వేడిని సహజంగా తట్టుకొనేవారు. పగలు ఎవరైనా వస్తే తగుమాత్రంగా మాట్లాడేవారు, రాత్రి ఒంటరిగానే ఉండేవారు. ఎక్స్‌రే తీసినప్పుడు మనకు రోగం ఉందో, లేదో ఎలా తెలుస్తుందో అలాగ మనం ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు మన మనస్సు ఎలా పనిచేస్తోందో మనకు తెలుస్తుంది. దానినిబట్టి మనం సాధనచేసి మనలోని బలహీనతలను తొలగించుకోవాలి.

బాబా తత్వశాస్త్రాలు అవీ చెప్పేవారు కాదు. ఒకో గురువు ఒకో పద్ధతిలో చెపుతారు, లోపల జ్ఞానం సమానమే. జ్ఞానం వచ్చినంతమాత్రంచేత చెప్పే విధానం మారదు. జ్ఞానం వచ్చాక జ్ఞానానికి సంబంధించిన మాటలు మాట్లాడతారు, చెప్పే విధానంలో ఎవరి వైభవం వారిదే, ఇందులో ఒకరితో ఒకరిని పోల్చుకోకూడదు. బాబాగారు ఎక్కువగా రెండు మాటలు చెప్పేవారు. 1. విశ్వాసం, 2. సహనం. ఎట్టిపరిస్థితులలో ఈశ్వరునిపట్ల విశ్వాసం విడిచిపెట్టకూడదు. జీవితంలో సహనంగా ఉండాలి. సహనం వలన చాలాసమస్యలు పరిష్కారమవుతాయి. నేను అనేది ఒక తలంపు, నాది అనేది ఒక తలంపు. మంచితలంపులు ఉన్నవారికి చెడుతలంపులు రావచ్చు, చెడుతలంపులు ఉన్నవారికి మంచితలంపులు రావచ్చు. ఇలా తలంపులు మారవచ్చునుకాని నేను, నాది అనే తలంపులను పోగొట్టుకోవటం చాలా

కష్టం. ఇవిచాలా గాఢంగా ఉంటాయి. ఈ తలంపులలో నుండి విడుదలపొందాలంటే దానికెంతో సాధన చేయాలి, సత్పురుషులతో సహవాసం చేయాలి, మోక్షం పొందాలనే తపన ఉండాలి, నేను నాది అనే తలంపుల నుండి విడుదలపొందాలనే కాంక్ష నీహృదయంలో నుండి పెల్లుబికిరావాలి. మీకెవరికైనా దుఃఖం వస్తూఉంటే, అశాంతి వస్తూఉంటే, వేదన రోదన వస్తూఉంటే వాటికి కారణం ఏమిటని చూస్తే ఈ రెండుతలంపులలో ఏదోఒకటి అయిఉంటుంది. మనకు నేను అనేటప్పటికి దేహం స్ఫురిస్తుంది అంటే ఈ నేను దేహాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉంటుంది. దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అని అనుకొంటుంది కాని అది చనిపోవటం లేదు. దేహాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉండటం వలన అలా అనుకొంటుంది. ఈ దేహం చనిపోయినా మరల కొత్తదేహం వచ్చిన తరువాత దానిని అంటిపెట్టుకొని ఉంటుంది. ఈనేను, నాది అనే తలంపులు ఉన్నంతసేపు చనిపోవటం, పుట్టటం తప్పదు. ఈ సంసారం మనలను విడిచిపెట్టదు. బాబాగారు ఏమీ బోధచేయలేదు అని కొంతమంది అంటారు. ఆయన అసలు చెప్పకుండా లేరు, సందర్భాన్ని బట్టి నాలుగుమాటలు చెప్పేవారు. నేను అనే తలంపుకు నష్టం వస్తోంది అనుకోండి మనకు భయం వస్తుంది. నాది అనే తలంపుకు నష్టం వస్తోంది అనుకోండి మనకు భయం వస్తుంది. నేను, నాది అనే తలంపు లేనివాడికి భయంలేదు, అశాంతి లేదు, ఏమీలేదు. వాడికి, వాడు వాడుగా ఉంటాడు. ఈ నేను, నాది అనే తలంపుల నుండి విడుదలపొందితేనేగాని శాంతిలేదు, సుఖంలేదు, ఆనందం లేదు, వాటిలోనుండి విడుదలపొందటం మీదే నీ సాధన అంతా గురిపెట్టాలి.

దత్తాత్రేయుడి అవతారమే షిరిడీబాబా అని కొంతమంది విశ్వాసం. దత్తాత్రేయుడి తల్లిపేరు అనసూయ, తండ్రి పేరు అత్రిమహర్షి. అనసూయ గొప్ప పతివ్రత. ఒకసారి త్రిమూర్తులు అనసూయను పరీక్షించటం కోసం వెళతారు. వారు వచ్చేసరికి అత్రిమహర్షి నదీతీరానికి వెళతాడు. వచ్చినవారు త్రిమూర్తులు అని అనసూయకు తెలియదు. అనసూయను భోజనం పెట్టమని అడుగుతారు. భోజనం పెడతానని అనసూయ చెపుతుంది. భోజనం నగ్నంగా పెట్టమని అంటారు త్రిమూర్తులు. అప్పడు అనసూయ మనసులో భగవంతుడికి, అత్రిమహర్షికి నమస్కారం పెట్టి భోజనం వడ్డించటానికి త్రిమూర్తులు ఉన్నచోటకు వస్తుంది, అప్పడు వారు చిన్న పిల్లలుగా అయిపోతారు. అప్పడు అత్రిమహర్షి వస్తాడు. వీరు సామాన్యులుకాదు, త్రిమూర్తులు అని తెపుతాడు. అప్పడు త్రిమూర్తులు అత్రిమహర్షిని, అనసూయను మీకు ఏమికావాలో కోరుకోండి అని అడుగుతారు. మీరు లోకకళ్యాణం కోసం పనిచేస్తున్నారు. ఆ మంచి పనిని కంటిన్యూచేసే బిడ్డను ప్రసాదించమని అత్రిమహర్షి అడుగుతాడు. అత్రిమహర్షి వైభవం చూడండి ఆయన డబ్బు అడుగలేదు, గౌరవం అడుగలేదు, లోకానికి సంబంధించినది ఏదీ అడుగలేదు. భగవంతుడు అంతటా ఉన్నాడు, అందరిలోను ఉన్నాడు. మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టి మేము లేము, కాని మా అహంభావన మీతో మాకు వేరుతనాన్ని తీసుకొనివస్తోంది, ఆ వేరుతనాన్ని పోగొట్టమని అత్రిమహర్షి త్రిమూర్తులను ప్రార్థించాడు. త్రిమూర్తుల అంశవలన అనసూయకు జన్మించిన పుత్రుడే దత్తుడు. పరశురాముడి గురువు దత్తాత్రేయుడు. దత్తాత్రేయుడు పరశురాముడికి ఆత్మబోధ చేసాడు. ఆబోధ అంటే రమణమహర్షిగారికి ఇష్టం.

షిరిడీ వచ్చేవారు అందరూ అదృష్టవంతులే. నేను నా సమాధిలోనుండి కూడా పనిచేస్తూ ఉంటాను అని బాబా చెప్పారు. బాబాగారి శరీరం ఉన్నప్పడు ఎటువంటి మహిమలు జరిగినవో అటువంటి మహిమలు ఇప్పడు కూడా జరుగుతున్నాయి. అది శుద్ధ చైతన్యం. అక్కడ శరీరం ఉండటం, లేకపోవటం కాదు. సాధన చేసి దేహాత్మబుద్ధి నశింపచేసుకొన్నవాడికి దుఃఖం లేదు, వేదన లేదు, చావు కూడా వాడిని ముట్టుకోదు. అదీ జ్ఞానియొక్క వైభవం.

మనం సుఖాన్ని పొందటానికి, శాంతిని పొందటానికి, దుఃఖరహితస్థితిని పొందటానికి మనం ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించాలి. మనం లెక్కలు, సైన్స్, చరిత్ర ఇవిఅన్నీ ఎలా నేర్చుకొంటున్నామో అలా ఆత్మవిద్యను కూడా అభ్యసించాలి. ఎవడైతే ఆత్మవిద్యను అభ్యసించాడో వాడు మాత్రమే అజ్ఞానంలో నుండి విడుదల పొందుతాడు. సదాచారం లేకుండా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు అని బాబా చెప్పారు. హద్దులు లేని ప్రేమతో భక్తులను బాబా ప్రేమించారు, వారి మొఖాన్ని ఆత్మజ్ఞానం వైపు మళ్ళించారు. కష్టపడి పనిచేసే వారికి దారిద్ర్యం ఉండదని, నిరంతరం భగవంతుని నామాన్ని జపించేవారికి పాపం ఉండదని చెపుతారు. భక్తుల యొక్క ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధేకాదు, భౌతికఅభివృద్ధి కూడా బాబా చూసేవారు. బాబాగారి భక్తుడికి ఒక పెద్ద కురుపు వేసింది. ఆ కురుపు వలన వచ్చే బాధను పడలేకపోతున్నాడు. నేను ఏదో పాపం చేసి ఉంటాను అందువలన ఈ బాధ వచ్చింది. నేను చేసిందే నాకు వస్తుంది అని చెపుతున్నారుకదా, ఆబాధను నేను అనుభవించాలి కదా, అందువలన ఆ బాధను తీసెయ్యమని నేను అడగటం లేదు, ఒకే జన్మలో ఇంత బాధ పడలేకపోతున్నాను, ఈ బాధను రాబోయే పదిజన్మలకు పంచిపెట్టు బాబా అని అడుగుతాడు. ఏమిటీ పదిజన్మలలో ఈ బాధ పడతావా, ఈ బాధను పది రోజులలో పోగొడతాను నువ్వు అలా కూర్చో అని బాబా చెప్పారు. ఇంతలో మసీదు తుడిచేవాడు వచ్చాడు, వాడు తుడుస్తూ కంగారులో ఆ కురుపు మీద కాలు వేసాడు. ఆ కురుపు చితికిపోయి చీము అంతా బయటకు వచ్చేసింది. ఎంత బాధ బాబా అన్నాడు ఆ భక్తుడు. నీకు సర్జరీ అయిపోయింది, పదిజన్మలకు బాధను పంచమన్నావు, పదిరోజులలో తగ్గిపోతుంది అని బాబా చెప్పారు, అది జ్ఞానియొక్క వైభవం. నేను గొప్పవాడిని అని చెప్పకొనేవాడి దగ్గర అసలు మీరు కూర్చోవద్దు అని బాబా చెప్పారు ఎందుచేతనంటే ఆ అలవాట్లు అన్నీ మనకు వచ్చేస్తాయి. రోజురోజూ కోపం వస్తూ ఉంటే మీరెలా చక్కబడతారు. మీ సుఖం కోసం, శాంతి కోసం అయినా కోపం తగ్గించుకోండి అని బాబా చెప్పారు. కోపం పెరుగుతూ ఉంటే తెలివితేటలు తగ్గుతాయి.

సత్పురుషుడికి మనం చెడ్డ చేసినా వాడు మనకు మంచే చేస్తాడు, అది సత్పురుషుల లక్షణం. ఒక మంచివాడే ఆ పని చేసినప్పడు, భగవంతుడికి మనం అపచారం చేసినా ఆయన మోక్షం ఇవ్వకుండా ఎలా ఉంటాడు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటకు విరుద్ధంగా మనం పొరపాటున జీవించినా, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయిస్తే మోక్షం ఇవ్వకుండా ఎలా ఉంటాడు. భగవంతుని పాదాలను ఆశ్రయించండి. ఎట్టి పరిస్థితులలోను భగవంతుని పాదాలను విడిచిపెట్టవద్దు, మీకు కావలసిన సుఖం, శాంతి, ఆనందం అక్కడే ఉన్నాయి. భగవంతుడికి అసాధ్యం అంటూ ఏమీలేదు, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయిస్తే మనకు అన్నీ

సమకూరుతాయి. విషయాలు ముందు ఇంద్రియాలలోనికి రావు, ముందు మనస్సులోనికి వస్తాయి. కళ్ళకు ఆహారం రూపం, చెవికి ఆహారం శబ్దం, నాలుకకు ఆహారం రుచి, ముక్కుకు ఆహారం వాసన, సినిమాను చూడాలనే తలంపు మనస్సుకి వస్తుంది. సినిమాను కళ్ళు చూస్తాయి, కాని తలంపు కళ్ళకు రాదు, మనస్సులో తలంపు వస్తుంది. మనస్సుకు తలంపు రాకుండా కన్ను సినిమా చూడదు. నిరంతరం ఆ మనస్సుకు భగవంతుడి రూపాన్నీ, నామాన్నీ ఇచ్చి ధ్యానం చేస్తూ ఉంటే మనస్సుకు ఇంద్రియాల ద్వారా బయటకు వచ్చే అలవాటు తగ్గిపోతుంది. ప్రపంచాన్ని సృష్టించి భగవంతుడు పారిపోలేదు, ఆయన అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు, అంతటా వ్యాపించి ఉన్నాడు, ఈ జీవకోటిని నియమిస్తున్నాడు. నీకు భక్తిలేకపోతే ఆయన దొరకడు అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. నిరంతరం నీ బుద్ధిని భగవంతుడి వైపు సమాయత్తం చేయటం వలన నీకు విషయచింతన తగ్గిపోతుంది. విషయచింతన తగ్గిపోతే పునర్జన్మలు తగ్గిపోతాయి.

చావు పుట్టుకలు అన్నీ అహంకారానికే, లోపల ఉన్న చైతన్యానికి చావు ఎలా ఉంటుందో, పుట్టుక ఎలా ఉంటుందో తెలియదు, అది నీవై ఉన్నావు. దాని తాలుక అనుభవం తీసుకొనిరావటమే గురువు చేసే పని. నేను కొన్ని మహిమలు చేసి చూపిస్తున్నాను కాని అది గమ్యం కాదు. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం మీకు కలిగించటానికి, భగవంతుడిలో మిమ్మల్ని ఐక్యంచేయటానికి ఆపనులు చేస్తున్నానుగాని చమత్కారాల కోసం చేయటం లేదు అని బాబాచెప్పేవారు. సంతృప్తి కలవాడే ధనవంతుడు. కొంతమందికి తృప్తి ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. భగవంతుడు ఏదైతే మనకు కేటాయించాడో అదే మనకు వస్తుంది, దానికి తృప్తిపడకపోతే భగవంతుడి పట్ల మనకు గౌరవం లేదు అని అర్థం. ఇంటి దగ్గర ఏవో చిన్న చిన్న సమస్యలు వస్తూ ఉంటాయి, వాటికోసం మీ కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు అని బాబా చెప్పారు. ప్రతీ చిన్నవిషయానికి మీరు ఉద్రేకపడుతూ ఉంటే మీరు మోక్షమార్గాన్ని తప్పిపోతారు, దేనిని పొందటంకోసం ఈ శరీరం భూమి మీదకు వచ్చిందో దానిని మిస్ అయిపోతారు. సాధకులు సోమరితనంగా ఉండకూడదు, భగవదనుభవం పొందటానికి నిత్యకృషీవలులవలె ఉండాలి. ఇతరచింతనలు చేయటానికి మీకు టైము ఉండకూడదు. మాటలో, చేతలో, మనస్సులో భగవంతుని చింతనే ఉండాలి. మీరు ఎవరితోను శత్రుత్వాలు పెట్టుకోవద్దు అని బాబా చెప్పారు. శత్రుత్వాలు పెట్టుకొంటే అవి రాబోయేజన్మలో కూడా కంటిన్యూఅవుతాయి అని చెప్పారు. సత్పురుషుల సహవాసం విడిచిపెట్టవద్దు. సత్సాంగత్యం హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువును తెలుసుకోవటానికి సహాయపడుతుంది. ఏవయసులో పని ఆవయసులో చేసుకోవాలి. కొంతమంది ముసలితనం వచ్చాక భగవంతుడిని స్మరించుకొందాము అనుకొంటారు. మీ శరీరం దేనికీ పనికిరానప్పుడు, ఇంట్లో వారందరు నీవు వల్లకాటికి వెళ్ళిపోతే బాగుండును అనుకొంటున్నప్పుడు నీకు భగవంతుడు కావాలా? ఆ టైములో భగవంతుని స్మరణ సాధ్యమవుతుందా? అలా కాదు మీరు వయసులో ఉండగానే, శరీరం అన్నిరకాలుగా బాగున్నప్పుడే మీరు భగవంతుడిని పట్టుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి అని బాబా చెప్పేవారు. దానికోసమే ఆచార్యులవారు భజగోవిందం శ్లోకం చెప్పారు.

భజగోవిందం శ్లోకం ఏ సందర్భంలో చెప్పారు అంటే ఆచార్యులవారు ఒకరోజు కాశీలో గంగానదిలో స్నానంచేసి వస్తూఉంటే 70 సం॥ల ముసలివాడు అరుగుమీద కూర్చొని వ్యాకరణసూత్రాలు బట్టీపడుతున్నాడు. ఆ ముసలివాడిని చూసి ఆచార్యులవారికి జాలి కలిగింది. అతని దగ్గరకు వెళ్ళి నీకు ఈ వయస్సులో వ్యాకరణసూత్రాలు ఎందుకు? నువ్వు గోవిందుడిని స్మరించుకొని తరించు. మధ్యవయస్సులో నీవు భగవంతుడిని ఎలాగూ ప్రార్థన చేయలేదు కనీసం ముసలివయస్సులో అయినా నీ మనస్సు భగవంతుడిని ప్రార్థించటం లేదు, వ్యాకరణసూత్రాలవైపు మళ్ళుతోంది.

నువ్వు సత్పురుషుల సహవాసం చెయ్యి. సత్పురుషుల సహవాసం వలన మనకు లోకంమీద ఉన్న మోహం తగ్గుతుంది. లోకంమీద మోహం ఎప్పుడైతే పోయిందో అప్పుడు నీకు అశాంతి పోతుంది, నీకు స్థిరబుద్ధి కలుగుతుంది, స్థిరబుద్ధి ఎప్పుడైతే కలిగిందో నీవు జీవన్ముక్తుడవు అవుతావు అని చెప్పారు. ధర్మాన్ని ఆచరించండి. ధర్మం ఒక వంతెనలా మనకు ఉపయోగపడుతుంది. మనం ఈప్రక్కన సంసారంలో ఉన్నాము. ఆప్రక్కన మోక్షం ఉంది. ధర్మమే గమ్యం కాదు. కాని ధర్మాన్ని ఆచరించటం వలన ఈప్రక్క నుండి ఆప్రక్కకు చేరటానికి అది వంతెనలా మనకు ఉపయోగపడుతుంది. మీరు పనిదొంగలు అవ్వవద్దు. భగవంతుడు మీకు ఏపని అయితే కేటాయించాడో ఆపనిని శ్రద్ధగా చేయండి. ఒక భక్తుడు బాబాగారితో అక్కడ పాము కప్పని మింగేస్తోంది, అది చాలా పొగరుగా ఉంది మీరు అక్కడకు వెళ్ళవద్దు అని చెప్పాడు. బాబాగారు అక్కడకు వెళ్ళి ఒరే వీరప్పా (పూర్వజన్మలో ఆ పాము పేరు) మీరు నాలుగు జన్మల నుండి శత్రుత్వంలో ఉన్నారు. ఇంకా ఎన్నిజన్మలు ఈశత్రుత్వం అని తిట్టారు. ఆ కప్పపేరు సత్తెప్ప, దానిని కూడా తిట్టారు. అప్పుడు ఆ పాము కప్పను వదిలేసి వెళ్ళిపోయింది. కప్పకూడా ప్రక్కకు వెళ్ళిపోయింది. అవి మూడు జన్మల నుండి శత్రుత్వంలో ఉన్నాయి, ప్రతీవారితో శత్రుత్వం పెట్టుకొంటే మీ పనికూడా అంతే అని బాబా భక్తులతో చెప్పారు. ఎవరితోనైనా శత్రుత్వకారణం ఉన్నా శత్రుత్వం పెట్టుకోవద్దు, దానివలన మీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది, మీరు పాడైపోతారు అని బాబా చెప్పారు. భగవంతుడు లేకపోతే ఏ గొడవ లేదు, ఒకవేళ ఉన్నాడు అనుకోండి వాడిని ఎందుకు గౌరవించాలి? ఎందుకు ప్రేమించాలి? అని ఒకరు త్రైలింగస్వామిని అడిగారు. మీ అమ్మను, నాన్నను గౌరవించినప్పుడు మరి భగవంతుడిని గౌరవించకుండా ఉంటావా? ఈ జీవకోటి అంతా ఏ భగవంతుడిలో నుండి వచ్చిందో ఆయనను గౌరవించు. మీ అమ్మను, నాన్నను గౌరవించేటప్పుడు వారిని సృష్టించిన ఈశ్వరుడి యందు నీకు గౌరవం అక్కరలేదా? భక్తి అక్కరలేదా? అన్నారు.

సత్యాన్వేషణకు కర్మతో కూడిన జీవితాన్ని సన్యసించనక్కరలేదు అన్నారు భగవాన్. భగవంతుడు నీకు కేటాయించిన పనిని ఇష్టంతో, ప్రేమగా చెయ్యి. భగవాన్ ఎప్పుడూ గృహస్థుకు, సన్యాసికి బేధం చూడలేదు. అక్కడ బట్టలు ప్రధానం కాదు, మనస్సు ప్రధానం. మనం వ్యక్తిభావనను విడిచిపెట్టాలి. మనం పనిచేసేటప్పుడు తెలివిగా, వివేకంతో చేయాలి. ఎవరైనా మిమ్మల్ని తిట్టారు అనుకోండి ఆ రియాక్షన్‌తో పనిచేయకండి, అది పాపాన్ని తీసుకొనివస్తుంది. నీవు చేసేపని శాంతిగా చెయ్యి, ఉద్రేకంగా చేయవద్దు. ఉద్రేకంగా చేయటం

వలన మనం ఏదైతే పోగొట్టుకోవాలో అది బలపడిపోతుంది. ఉద్రేకం వచ్చినప్పుడు మౌనంగా ఉండటం మంచిది. గాంధీగారు దేశానికి చాలా సేవ చేసారు, దేశం ఏమైనా బాగుపడిందా అని ఒకరు చలంగారిని అడిగారు. దేశం బాగుపడిందా లేదా ఆ గొడవ వదిలెయ్యి. దేశానికి సేవచేసి గాంధీగారు మహాత్ముడు అయిపోయాడు అన్నారు చలంగారు. నీ డ్యూటీ ఏదో అది సక్రమంగా చెయ్యి, ఎదుటివారి క్షేమం కోరి, రాగద్వేషములు లేకుండా చెయ్యి. వారు బాగుపడతారా లేదా అనేది తరువాత విషయం. అలాపనిచేయటం వలన నీవు ఉద్ధరింపబడతావు. రాగద్వేషములే మనస్సును బాహ్యముఖానికి తీసుకొని వచ్చేవి. వాటిని నీ అంతట నీవు ప్రయత్నం చేసి తొలగించుకోలేవు. అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడిని స్మరించగా స్మరించగా, ఆయనను సేవించగా సేవించగా నీ మనస్సులో ఉన్న దోషాలను, రాగద్వేషాలను నాకుతాడు అని వైష్ణవ సాంప్రదాయంలో చెపుతారు. సత్కర్మ ద్వారా మన మనస్సు పరిశుద్ధం అవ్వాలి. పవిత్రత లేనివాడికి పరమార్థం అందదు. మనస్సు ఉదయించినప్పడే నీకు సృష్టి కనబడుతోంది, మనస్సు లేనప్పుడు సృష్టిలేదు. మాయ అంతా మనస్సులోనే ఉంది. మనస్సు ఉంటేనే నీకు భయం, కోరిక, ఇష్టం, అయిష్టం, అశాంతి ఇవన్నీ. అమనస్కస్థితిని పొందేవరకు ఏదో భయం, ఏదో అశాంతి నిన్ను వెంటాడుతూనే ఉంటాయి.

ఏ విషయాలు అయితే నిన్ను లోకానికి, దేహానికి బంధిస్తున్నాయో వాటిని త్యజించకుండా నీకు జ్ఞానం కలిగే అవకాశం లేదు అని రమణస్వామి చెప్పారు. మనకు దుఃఖం వస్తోంది అంటే కారణం దేహభ్రాంతే. దేహభ్రాంతి లేనివాడికి దుఃఖం లేదు, వాడు చావుని కూడా చూడడు. సన్యాసం అంటే బట్టల రంగు మార్చటం కాదు, దేహగతమైన నేనును విడిచిపెట్టటమే నిజమైన సన్యాసం. మనం చేస్తున్న పని నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా, ఏకాగ్రంగా చేయాలి. అది జ్ఞానసముపార్జనకు సహకరించేదిగా ఉండాలి. యజ్ఞభావనతో పనిచేయమని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. ఎక్కడైనా మనకు అవమానం జరిగితే దానిని అమృతంగా భావించాలి. మనకు సన్మానం జరిగితే దానిని విషంగా భావించాలి ఇది సాధకుడి లక్షణం అని బాబా చెప్పారు. ఉన్నది భగవంతుడే, అంతా ఆయనే, చెడూ ఆయనే, మంచీ ఆయనే. ప్రపంచంలో చెడు జరుగుతోంది అంటే అది భగవంతుడికి తెలియకుండా జరగటం లేదు, దాని ప్రయోజనం కూడా ఏదో ఉంటుంది. దాని ప్రయోజనం కూడా ఉంది కాబట్టే ఆ చెడు జరగటానికి భగవంతుడు అంగీకరిస్తున్నాడు, అది భక్తుడు గ్రహించాలి. లోకంలో ఇష్టాలు, అయిష్టాలు, హెచ్చుతగ్గులు, గొప్పలు, తిప్పలు అన్నీ ఉంటాయి. వాటిని చూడవద్దు. నీవు లోచూపు అలవర్చుకోవాలి. మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వకుండా ఆత్మజ్ఞానం కలిగే అవకాశం లేదు. ద్వారకామాయిలో బాబా ధుని వెలిగించారు. ఈ ధుని ఎందుకు అని కొందరు భక్తులు అడుగుతున్నారు. కట్టెలు కాలిన తరువాత బూడిద వస్తుంది. బాబా ఉద్దేశం ఏమిటి అంటే మనం ఈ ధనాన్ని, అధికారాన్ని, అందాన్ని, పదవులను చూసి మురిసిపోతున్నాము కాని చివరకు మీరు అయ్యేది కూడా బూడిదేరా పిచ్చివాళ్ళలారా అని మనకు చెప్పటంకోసం బాబాగారు ధుని వెలిగించారు. బాబా దగ్గరకు మనం వెళ్ళాము అనుకోండి ఆయన ఏ స్థితిని పొందారో ఆస్థితిని మనం పొందటం కోసం ఏదోషాలు అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని ధునిలో పెట్టికాలుస్తారు బాబా.

మనకు పొలాలు ఉంటే, బ్యాంకులో లక్ష రూపాయలు డబ్బు ఉంటే తెలుసున్నవారిని కూడా మీరెవరు అని అడుగుతాము. సర్వాంతర్యామి, సర్వసమర్థుడు, మన పూర్వజన్మలు, రాబోయేజన్మలు చెప్పగల సమర్థుడు అయినవాడే ఒక చేతితో జోలె, ఒక చేతిలో డబ్బా పుచ్చుకొని ఇంటింటికి వెళ్లి బిక్ష చేసుకొన్నాడు అంటే మనం ఎంతటివారము, ఏమి చూసుకొని గర్వం తెచ్చుకొంటున్నాము. మన ఉపాధికి తగిన పనిని భగవంతుడు ఏర్పాటు చేస్తాడు. మనం ఎవరితోను పోల్చుకోకూడదు. మన గమ్యాన్ని మర్చిపోకూడదు. మనకు ఏఆలోచన వచ్చినా, ఏతలంపు వచ్చినా అది భగవదనుభవం పొందటానికి సహకరించేదిగా ఉండాలి. భగవంతుడి అనుగ్రహం లేనప్పుడు ఇహం లేదు, పరం లేదు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 07-11-04, జన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

పూర్వజన్మలో మీరు ఏదైనా పుణ్యం చేసారు అనుకోండి అది ఈ జన్మలో సుఖరూపంలో వస్తుంది, పాపం చేసారు అనుకోండి అది దు:ఖరూపంలో వస్తుంది. భగవంతుడి మాటనే మనం ప్రమాణంగా తీసుకోవాలి. భగవంతుడు చెప్పినట్లుగా మనం పని చేయటం వలన పుణ్యం వస్తుంది. భగవంతుడి మాటకు విరుద్ధంగా పనిచేయటం వలన పాపం వస్తుంది. భగవంతుడి మాటను ప్రమాణంగా తీసుకొని జీవించటం వలన మనస్సు నశిస్తుంది. మనం ధర్మమార్గాన్ని విడిచిపెట్టకూడదు. మేము ఏవో ట్రైనింగ్‌లు అవుతున్నాము, జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది అనుకొంటున్నారు, అలారాదు. మీరు ధర్మాన్ని ఆచరించకపోతే మీరు ఎన్ని ఎక్సర్‌సైజులు చేసినా వాటివలన ఆరోగ్యం రావచ్చు గాని మనస్సు నశించదు, మోక్షం రాదు అది దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. మనం ధర్మాన్ని ఆచరించినప్పుడు తాత్కాలికంగా ఏదో నష్టపోతున్నాము అని అనిపిస్తుంది కాని మనం ఏమీ నష్టపోము, పరిణామంలో సుఖపడతాము, భగవంతుడు మన అవసరాలన్నీ తీరుస్తాడు, అంతేకాదు మోక్షం కూడా ఇస్తాడు. మనకి, రాజకీయనాయకులకు తాత్కాలికదృష్టి ఎక్కువ. ఏదో ఈ కోరిక నెరవేరిపోతే చాలు అనుకొంటాము, వారు ఎలక్షన్‌లలో నెగ్గటం చూసుకొంటారు. నిజమైన రాజకీయనాయకుడు అయితే, వాడు దేశాన్ని ప్రేమించేవాడు అయితే వాడు ప్రజలను మభ్య పెట్టకూడదు, పరిస్థితులు అర్థమయ్యేలాగ వారికి చెప్పాలి. దేశాన్ని ఎలా అభివృద్ధిలోనికి తీసుకొని వెళ్ళాలి అని వాడు చూస్తాడు కాని ఎలక్షన్‌లలో నెగ్గటం గురించి చూసుకోడు. అలాగే మన భక్తులకు కూడా ఒక ప్రణాళిక ఉండాలి, ధర్మాన్ని ఆచరిస్తూ ప్రణాళికాబద్ధంగా జీవించాలి. సహనం ఉండాలి, పట్టుదల ఉండాలి, ధర్మంయందు నమ్మకం ఉండాలి. వాడు ఏమతస్థుడైనా ధర్మమార్గానికి విరుద్ధంగా జీవించేవాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. కర్మమార్గం, ధ్యానమార్గం, భక్తిమార్గం ఇవిఅన్నీ సమన్వయం చేసుకొని మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడిని మనం అనుభవైక వేద్యం చేసుకోవాలి. దానికి మనస్సుకి నెమ్మది ఉండాలి, శాంతి ఉండాలి. మీకు ఎప్పుడైనా అశాంతి వస్తూ ఉంటే కంగారుపడకండి ఈ అశాంతి